

College van beroep voor de examens

U/2019/08578/MIC
CBE 2019-145

Verzonden: 6 november 2019

Zaak 2019-145

Datum uitspraak: 16 oktober 2019

Uitspraak van het College van beroep voor de examens inzake het geding tussen:

appellant,

en

de Commissie voor de examens van de Open Universiteit casu quo de examinator van de cursus Inleiding Bestuursrecht (RB0102) gevestigd te Heerlen, verweerders.

I. PROCESVERLOOP

1. Bij brief d.d. 10 mei 2019 is namens de Commissie voor de examens aan appellant medegedeeld dat hij op grond van het door hem behaalde resultaat (8) op de tentamenzitting van 23 april 2019 van de cursus Inleiding Bestuursrecht in voldoende mate heeft voldaan aan de eisen die aan het desbetreffende tentamen worden gesteld.
2. Appellant heeft hiertegen beroep ingesteld bij brief d.d. 19 juni 2019 (met bijlagen), door het College van beroep voor de examens (hierna te noemen: het College) ontvangen op 19 juni 2019.
3. Verweerders en appellant zijn niet gekomen tot een minnelijke schikking, naar aanleiding waarvan appellant heeft doorgegeven dat hij zijn beroep wenst door te zetten
4. Bij brief d.d. 19 juli 2019 heeft het College aan appellant kenbaar gemaakt dat de termijn voor het doen van uitspraak werd verlengd.
5. Verweerders hebben op 27 augustus 2019 een verweerschrift met de daarbij behorende bijlagen overgelegd.
6. Het College heeft het beroep van appellant behandeld in een openbare zitting op 16 oktober 2019 te Heerlen, alwaar appellant, zoals hij reeds had medegedeeld, niet is verschenen. Namens verweerders is verschenen mevrouw mr. M.F.R.H. Ruijschop, ambtelijk secretaris Commissie voor de examens.

II. MOTIVERING

1. Uit het verhandelde ter zitting en uit hetgeen door partijen in de overgelegde stukken naar voren is gebracht, is voor het College het volgende komen vast te staan.
2. Het beroep richt zich tegen de uitslag van het door appellant afgelegde tentamen van de cursus Inleiding Bestuursrecht (RB0102).
3. Appellant heeft bezwaren tegen de beoordeling van zijn antwoord op de meerkeuzevragen 23 en 27.
4. Ten aanzien van vraag 23 geeft appellant aan dat zowel zijn antwoord, als het antwoord van de examiner juist is. Appellant is van mening dat hij het antwoord, zoals beschreven in het antwoordmodel volgt in samenhang met het antwoord zoals dat werd gegeven op een soortgelijke vraag die aan bod is gekomen binnen de digitale leeromgeving.
5. Ten aanzien van vraag 27 geeft appellant aan dat deze vraag niet in redelijkheid gesteld had mogen worden. In de cursusstructuur wordt volgens appellant duidelijk vermeld dat studenten alleen de bijbehorende rechtsregels van de arresten/uitspraken dienen te kennen. De rechtsregels uit de betreffende arresten zien niet toe op onrechtmatig handelen van de overheid, aldus de appellant.
6. Het College dient overeenkomstig artikel 7.61 lid 2 van de Wet op het hoger onderwijs en wetenschappelijk onderzoek te beoordelen of de bestreden beslissing al dan niet in strijd is met het recht.
7. Het College overweegt dat appellant bij de beantwoording van vraag 23, het woord "moet" interpreteert als een uiterste termijn. Het College volgt de examiner in zijn verweer dat de casus niet vermeldt dat er sprake is van een uiterste termijn, dan wel van een mogelijke verlenging van de standaardtermijn. Gezien de overlegde stukken is het College tot de bevinding gekomen dat de vraagstelling niet kennelijk onredelijk kan worden geacht.
8. Ten aanzien van vraag 27 is appellant van mening dat zowel antwoord (C) het HR- arrest "Pannenkoekenhuis de Kabouter" als antwoord (A) het HR-arrest "Varkensmester" goed gerekend dienen te worden. Nu er twee antwoordalternatieven zijn, had deze vraag in redelijkheid niet gesteld mogen worden, aldus appellant. Voorts is appellant van mening dat conform de cursusstructuur, de student slechts de rechtsregels van deze arresten behoorde te kennen. Het College overweegt dat de examiner gevolgd kan worden in zijn verweer dat antwoord (C) het enige juiste antwoord is en dat antwoord (A) niet goed gerekend kan worden. Het College is van oordeel dat redelijkerwijs niet aangenomen kan worden dat appellant de inhoud van dit arrest niet behoorde te kennen, nu het HR-arrest "Varkensmester" uitvoerig wordt besproken in de verplichte studiestof p. 411-412 van het handboek. Appellant heeft in zijn beroepschrift onvoldoende verwezen naar relevante passages uit het studiemateriaal, op basis waarvan hij is gekomen tot de door hem verwoorde interpretatie en het door hem gekozen antwoord. Het beroep van appellant tegen deze vraag slaagt dan ook niet.
9. Het voorgaande leidt, nu voorts niet is gebleken van feiten of omstandigheden die tot een ander oordeel zouden kunnen leiden, tot de volgende beslissing.

III. BESLISSING

Gelet op artikel 7.61 van de Wet op het hoger onderwijs en wetenschappelijk onderzoek beslist het College als volgt.

Het College verklaart het beroep ongegrond.

Aldus gedaan door mr. dr. J.M.E. Derks, voorzitter, dr. E.E. den Hartog-de Haas, drs. M.L.A. Hertsig, dr. P.E. Kamminga en S. van der Waal (leden), in tegenwoordigheid van S.E.M. van der Westen LLB, secretaris op 16 oktober 2019.

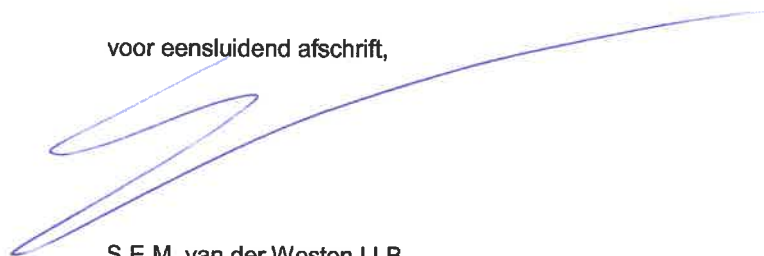
w.g. de secretaris,

w.g. de voorzitter,

S.E.M. van der Westen LLB

mr. dr. J.M.E. Derks

voor eensluidend afschrift,

S.E.M. van der Westen LLB

Tegen een besluit van het College van beroep voor de examens kan door een betrokkene binnen zes weken na verzending van dat besluit beroep worden ingesteld bij het College van Beroep voor het hoger onderwijs (artikel 7.66 WHW), Postbus 16137, 2500 BC Den Haag

